

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 2 och 3 § i familjevårdarlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen förslås att familjevårdarlagen ändras. Minimibeloppet av det vårdarvode som utbetalas till familjevårdare skall höjas till 300 euro per kalendermånad för varje person i familjevård och regleringen av maximibeloppet för arvodet frångås. Vidare skall bestämmelserna om kostnadsersättning och startersättning till familjevårdare överförs från förordning till lag. Samtidigt höjs

kostnadsersättningens minimibelopp till 350 euro per kalendermånad för varje person i familjevård och regleringen av maximibeloppet för kostnadsersättningen frångås.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2007.

MOTIVERING

1. Nuläge

Med familjevård avses enligt 25 § i socialvårdslagen (710/1982) ordnande av vård, fostran eller annan omvårdnad av en person dygnet runt utanför hans eget hem i ett privathem. Bestämmelser om familjevårdare ingår i familjevårdarlagen (312/1992). Med familjevårdare avses enligt 1 § 1 mom. i familjevårdarlagen den som enligt ett uppdragsavtal med den kommun eller det kommunalförbund som svarar för ordnandet av vården ger i 25 § i socialvårdslagen nämnd familjevård i sitt hem. Familjevårdaren står inte i sådant anställningsförhållande som avses i 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001) till den kommun eller den samkommun som har ingått avtalet. Bestämmelser om det vårdarvode som betalas till familjevårdare ingår i 2 § (930/2005) i familjevårdarlagen. Bestämmelserna om grunderna för arvodet och arvodets belopp överfördes permanent från förordningen om arvoden och ersättningar till familjevårdare (420/1992, nedan *familjevårdarförordningen*) till lagen genom en lagändring som trädde i kraft i början av 2006. Lagändringen föregicks av en temporär ändring av 2 § i familjevårdarlagen som var i

kraft under 2005 (1427/2004). Storleken på och grunderna för de kostnadsersättningar och startersättningar som betalas till familjevårdaren med stöd av 3 § 2 mom. i familjevårdarlagen fastställs fortsättningsvis i familjevårdarförordningen.

Enligt 2 § 1 mom. i familjevårdarlagen har en familjevårdare rätt till arvode för vården, om inte något annat har överenskommit i uppdragsavtalet. Arvodets belopp bestäms enligt den tid som används för vården och hur krävande vården är. Vårdarvodets belopp på 2006 års nivå är minst 242 euro per kalendermånad för varje person i familjevård. Vårdarvodets belopp är högst 725 euro om familjevårdaren sköter personen i familjevård på heltid och högst 363 euro, om familjevårdaren inte sköter personen i familjevård på heltid. I 2 mom. föreskrivs att om en person i familjevård kräver rikligt med vård eller särskild uppmärksamhet eller omsorg, kan vårdarvodets maximibelopp höjas till högst det dubbla per person i familjevård per kalendermånad. Enligt 3 mom. betalas vårdarvode inte till den som sköter sitt eget barn under 18 år som placerats i familjevård eller till den som har vägrat ta emot arvodet. Vårdarvodet kan av särskilda skäl enligt överenskommen-

se även betalas till ett belopp som understiger minimibeloppet enligt 1 mom. Enligt 2 § 4 mom. justeras de vårdarvoden som nämns i 1 mom. och om vilka överenskommits i uppdragsavtalet kalenderårsvis i enlighet med den lönekoeficient som avses i 7 b § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961). Enligt 4 § 1 mom. 1 punkten skall storleken och utbetalningen av arvodet till familjevårdaren överenskommas om i uppdragsavtalet.

I 3 § 1 mom. i familjevårdarlagen föreskrivs att om inte något annat har överenskommits i uppdragsavtalet, skall till familjevårdaren betalas ersättning för kostnaderna för vården och underhållet av den som får familjevård samt ersättning för kostnaderna för inledande av vården. Enligt 2 mom. stadgas genom förordning om ersättningsarnas storlek och om de närmare grunderna för fastställande av dem. Enligt 4 § 1 mom. 2 punkten skall i uppdragsavtalet överenskommas om ersättande av kostnaderna för familjevården och inledandet av vården samt om utbetalningen av de dispositionsmedel som kalendermånadsvis betalas till den som är i familjevård.

I 2 § 1 mom. i familjevårdarförordningen föreskrivs att ersättning för de verkliga kostnaderna för vård och underhåll av en person i familjevård (kostnadsersättning) betalas till familjevårdare. Kostnadsersättningens belopp på 2006 års nivå är minst 305 euro och högst 611 per kalendermånad för varje person i familjevård. Kostnadsersättningens minimibelopp kan även sänkas, om det finns särskilda skäl för det.

Enligt 2 § 2 mom. i familjevårdarförordningen är syftet med kostnadsersättningen att ersätta de normala utgifter som en person i familjevård medför i fråga om mat, boende, fritidssysselsättningar, personliga behov och annat underhåll samt de normala hälsovårdskostnader som inte ersätts med stöd av annan lagstiftning. Dessutom omfattar kostnadsersättningen sådana dispositionsmedel som enligt 6 e § i barnskyddsförordningen skall ställas till barnets eller den unga personens eget förfogande då han placerats i familjevård med stöd av barnskyddslagen (683/1983). Enligt 3 mom. ersätts utöver kostnadsersättningen sådana särskilda kostnader för terapi och hälsovård som beror på de individuella

behoven för den som är i familjevård samt sådana studiekostnader för ett barn eller en ung person under 21 år i familjevård som inte ersätts enligt annan lagstiftning. Utöver de kostnader som avses i 1–3 mom. kan enligt 4 mom. särskilda kostnader för semester och särskilda fritidssysselsättningar eller för utrustning som fritidssysselsättningen kräver eller andra särskilda fortlöpande kostnader eller engångskostnader för en person i familjevård ersättas upp till det maximibelopp som nämns i 1 mom.

Enligt 3 § i familjevårdarförordningen är den ersättning som betalas till familjevårdaren för de nödvändiga kostnaderna för inledandet av vården (startersättning) på 2006 års nivå högst 2 440 euro per person i familjevård. Startersättningen kan t.ex. användas till att täcka kostnaderna för möbler, sängkläder, en första omgång kläder och leksaker.

Enligt 4 § 1 mom. skall de kostnadsersättningar enligt 2 § 1 mom. och 3 § i familjevårdarförordningen samt de ersättningar enligt uppdragsavtalet i 1 § 1 mom. i familjevårdarlagen som betalas till familjevårdaren justeras kalenderårsvis från och med ingången av året i enlighet med den årliga ändringen av levnadskostnadsindex för oktober föregående år (oktober 1951 = 100). Poängtalet för levnadskostnadsindex i oktober 2004 var 1 590 och i oktober 2005 1 603. Enligt 4 § 2 mom. i familjevårdsförordningen avrundas de justerade minimi- och maximibelopp som avses i 2 § 1 mom. i familjevårdarförordningen uppåt till närmast följande euro.

Enligt 5 § familjevårdarförordningen meddelar social- och hälsovårdsministeriet vid behov närmare anvisningar om verkställigheten av förordningen. Social- och hälsovårdsministeriet har inte meddelat sådana anvisningar som avses i förordningen om tillämpningen av familjevårdarförordningen. Styrningen har skett genom informationsstyrning, t.ex. via kommuninfo och skolning.

2. Propositionens mål och de föreslagna ändringarna

Propositionens mål är att förbättra familjevårdens ställning som ett led i ett fungerande system för vård utom hemmet. Intresset för att bli familjevårdare kan fås att öka genom

att arbetsvillkoren för familjevårdare förbättras. I propositionen ingår förslag dels till höjning av beloppen av de vårdarvoden och kostnadsersättningar som betalas till familjevårdarna, dels till slopande av gränserna för maximibeloppen. Dessutom föreslås att regleringen av beloppen av och grunderna för kostnads- och startersättningarna skall höjas från förordningsnivå till lagnivå.

Intresset för att bli familjevårdare kan fås att öka genom att vårdarvoden som vårdaren får för sin uppgift höjs. År 2004 var det genomsnittliga vårdarvudet 565 euro i månaden. Miniarvudet föreslås bli höjt från det nuvarande 242 euro till 300 euro per kalendermånad för varje person i familjevård. I 2 § 4 mom. i familjevårdarlagen hänvisas till 7 b § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961). Enligt 1 § i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare (396/2006) träder lagen om pension för arbetstagare (395/2006) i kraft den 1 januari 2007 och samtidigt upphävs enligt 2 § lagen om pension för arbetstagare. I den nya lagen om pension för arbetstagare motsvaras 96 § av 7 b § i den gamla lagen om pension för arbetstagare. Hänvisningen korrigeras så den motsvarar den lag om pension för arbetstagare som träder i kraft den 1 januari 2007. Det är meningen att beloppen av vårdarvodena justeras nästa gång den 1 januari 2007 i enlighet med indexförändringen.

Vissa riktgivande slutsatser om nivån på kostnadsersättningen kan dras av den enkät som Förbundet för familjevård i Finland rf riktade till familjevårdarna år 2004. Endast 18 procent av dem som svarade ansåg att kostnadsersättningens nivå var ganska god eller god, medan 48 procent av dem som svarade ansåg att den var dålig eller ganska dålig. År 2004 var den genomsnittliga kostnadsersättningen 400 euro i månaden. För att miniminivån på kostnadsersättningen skall vara tillräcklig också i fortsättningen och motsvara den faktiska kostnadsstrukturen föreslås i propositionen att minimibeloppet skall höjas till 350 euro per kalendermånad för varje person i familjevård.

Bestämmelser om vårdarvudet till familjevårdare ingår i 2 § i familjevårdarlagen. Där emot finns bestämmelserna om storleken på kostnadsersättningen och startersättningen

som betalas till familjevårdare enligt 3 § familjevårdarlagen och de närmare grunderna för deras fastställande fortsättningsvis i familjevårdarförordningen. I 80 § i grundlagen föreskrivs att bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter skall utfärdas genom lag. När det gäller kostnadsersättningen och startersättningen är det fråga om grunderna för en enskild familjevårdares rättigheter och samtidigt om skyldigheter som skall åläggas de kommuner som betalar kostnadsersättningen. Av denna anledning föreslås att också regleringen av storleken på kostnadsersättningen och startersättningen höjs från förordningsnivå till lagnivå.

Enligt 2 § 1 mom. i gällande familjevårdarförordning betalas kostnadsersättningen enligt de verkliga kostnaderna. Minst det minimibelopp som anges i lagen skall betalas i kostnadsersättning. En övre gräns har fastställts för maximibeloppet. Eftersom det är meningen att kostnadsersättningen skall ersätta de verkliga kostnaderna, är det inte ändamålsenligt att fastställa någon övre gräns för kostnadsersättningen. Bestämmelserna om maximibelopp för vårdarvudet och kostnadsersättningen infördes till följd av det kostnadsbaserade statsandelssystem som gällde då familjevårdarlagen och familjevårdarförordningen trädde i kraft. Eftersom statsandelarna bestämdes utifrån de faktiska kostnaderna, var det då lämpligt att fastställa ett tak för vårdarvudet och kostnadsersättningen. Då statsandelssystemet i början av 1993 blev kalkylerat, är det inte längre vare sig ändamålsenligt eller motiverat att hålla kvar de övre gränserna. Det föreslås därför att endast minimibelopp skall fastställas för vårdarvudet och kostnadsersättningen.

Enligt 2 § 2 mom. i gällande familjevårdarförordning betalas kostnadsersättning för sådana dispositionsmedel som enligt 6 e § i barnskyddsförordningen skall ställas till barnets eller den unga personens eget förfogande då han placeras i familjevård med stöd av barnskyddslagen. En övergripande revidering av barnskyddslagen håller för närvarande på att genomföras. Det föreslås nu att en hänvisning skall göras endast till barnskyddslagen oberoende av om bestämmelserna om barns och ungas disponibla medel kommer att ingå i den nya barnskyddslagen eller i barn-

skyddsförordningen.

Nivån på startersättningen kommer enligt förslaget inte att ändras. Eftersom också startersättningen innebär ersättning av kostnader enligt 3 § i familjevårdarlagen, är det motiverat att överföra också regleringen av den till lagen. Avsikten är att revidera hela familjevårdarlagen i ett senare skede och i det sammanhanget kommer närmare ställning att tas till nivån på startersättningen. Samtidigt slopas 3 § 2 mom. i familjevårdarlagen enligt vilket närmare bestämmelser om kostnadsersättningarna utfärdas genom en förordning av statsrådet.

Indexskyddet för kostnadsersättningen och startersättningen som anges i 4 § 1 mom. i familjevårdarförordningen föreslås bli inskrivet i en i sakligt hänseende motsvarande form i 3 § 7 mom. i familjevårdarlagen. Det är meningen att kostnadsersättningen och startersättning justeras nästa gång den 1 januari 2007 i enlighet med indexförändringen.

I 2 § 4 mom. i familjevårdarlagen ingår bestämmelser om avrundning av beloppen av vårdarvodena och i 4 § 2 mom. i familjevårdarförordningen bestämmelser om avrundning av de justerade beloppen av kostnadsersättningen. Den nu gällande regeln för avrundning av vårdarvodet och kostnadsersättningen avviker från den allmänna avrundningsregeln. Tack vare nuvarande betalningssystem behöver vårdarvodena och kostnadsersättningarna inte längre avrundas till närmast följande euro. Det föreslås därför att bestämmelsen om avrundning stryks i 2 § 4 mom. i familjevårdarlagen. På motsvarande sätt tas inte någon bestämmelse om avrundning heller in i den föreslagna 3 § i familjevårdarlagen som gäller kostnadsersättning.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Allmänt

Propositionen innehåller förslag till höjning av minimibeloppen av vårdarvodet och kostnadsersättningen och slopande av maximibeloppen. I slutet av 2004 fanns det 3 792 familjevårdare i Finland. Största delen av familjevårdarna var vårdare utom hemmet av omhändertagna barn. Under de senaste åren

har barn placerats i familjevård utom hemmet i mindre utsträckning än tidigare trots att antalet omhändertagna barn samtidigt har ökat. Mellan 2002 och 2004 har de kostnadsmässigt fördelaktiga uppdragsavtalen om familjevård minskat med 8 procent medan anstaltsplaceringarna under motsvarande period har ökat med 12 procent.

Höjningarna av vårdarvodets och kostnadsersättningens minimibelopp beräknas stödja intresset för att bli och att fortsätta som familjevårdare. Dessutom antas höjningen av minimibeloppen ha en positiv återverkan på de uppdragsavtal där de fastställda arvodena eller kostnadsersättningarna är högre än minimibeloppen. Slopandet av maximibeloppen beräknas ha samma effekt.

Familjevårdarförordningen innehåller närmare bestämmelser om kostnadsersättningar och startersättningar till familjevårdare. Genom en tidigare lagändring överfördes bestämmelsen om arvode från förordningen till lagen. Denna proposition avser att överföra bestämmelserna om kostnadsersättning och startersättning till lagen. Efter de ändringar som föreslås i propositionen återstår endast familjevårdarförordningens 5 §, enligt vilken social- och hälsovårdsministeriet kan meddela närmare anvisningar om verkställigheten av förordningen. När sakinnehållet i familjevårdarförordningen överförs till lagen blir också den bestämmelsen onödig. Till följd av de föreslagna ändringarna kan familjevårdarförordningen upphävas såsom onödig.

3.2. Ekonomiska konsekvenser

Sedan början av 2006 är det indexjusterade vårdarvodets minimibelopp 242 euro och kostnadsersättningens minimibelopp 305 euro per kalendermånad för varje person i familjevård. Genom den föreslagna lagändringen avses vårdarvodets minimibelopp bli höjt till 300 euro och kostnadsersättningens minimibelopp till 350 euro per kalendermånad för varje person i familjevård. Enligt uppgift från Kommunernas pensionsförsäkring och Förbundet för Familjevård i Finland rf beräknas ca 70 procent av vårdarvodena ligga mellan 350 och 450 euro. Då antalet familjevårdare beräknas uppgå till 3 800 år 2007, kommer reformen att beröra ca 1 100

vårdare. Höjningen av vårdarvodets minimibelopp beräknas medföra extra kostnader på 396 000 euro.

Den genomsnittliga kostnadsersättningen 2004 var 400 euro. Höjningen av kostnadsersättningens minimibelopp till 350 euro beräknas medföra extra kostnader på 684 000 euro.

Höjningen av minimibeloppen antas också ha en positiv återverkan på de uppdragsavtal där de fastställda arvoden eller kostnadsersättningarna är högre än minimibeloppen. Slopandet av maximibeloppen beräknas ha samma effekt. Med beaktande av denna reella kostnadseffekt beräknas kostnaderna öka med totalt 1 600 000 euro, varav den kalkylerades statsandelens andel utgör 542 000 euro.

Startersättningens maximibelopp avses inte bli ändrat och propositionen beräknas inte ha några ekonomiska konsekvenser för startersättningens vidkommande. Till den delen är det fråga om en lagteknisk ändring.

3.3. Konsekvenser för myndigheternas uppgifter, förfaranden och verksamhet

De föreslagna ändringarna har inga direkta effekter för myndigheternas uppgifter. I uppdragsavtalet fastställs vårdarvodet och grunderna för kostnadsersättningen och ersättnings belopp. Då maximibeloppen slopas för arvodet och kostnadsersättningen blir det enklare att göra upp avtal. Myndigheterna och familjevårdarna kan nu smidigare än ti-

digare sätta upp avtal som svarar mot de faktiska kostnaderna för familjevården.

3.4. Samhälleliga konsekvenser

Propositionen beräknas uppmuntra nya familjevårdare att börja och nuvarande familjevårdare att fortsätta utföra det ur samhällets synpunkt viktiga familjevårdararbetet. Att få familjevårdens relativa andel att öka är ett viktigt verksamhetsmål för vården utom hemmet.

4. Ärendets beredning

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med beredningen har samrådsförfarande enligt 8 § i kommunallagen (365/1995) iakttagits.

5. Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlad i samband med den.

6. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 2 och 3 § i familjevårdarlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i familjevårdarlagen av den 3 april 1992 (312/1992) 2 och 3 §, av dem 2 § sådan den lyder i lag 930/2005 som följer:

2 §

Vårdarvode

Har inte något annat överenskommit i uppdragsavtalet, har en familjevårdare rätt till arvode för vården (*vårdarvode*). I vårdarvode betalas för en person i familjevård per kalendermånad minst 300 euro.

Vårdarvode betalas inte till den som sköter sitt eget barn under 18 år som placerats i familjevård eller till den som har vägrat ta emot arvodet. Vårdarvodet kan av särskilda skäl enligt överenskommelse även betalas till ett belopp som understiger minimibeloppet enligt 1 mom.

Beloppet av det vårdarvode som nämns i 1 mom. och om vilket överenskommit i uppdragsavtalet justeras kalenderårsvis i enlighet med den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006).

3 §

Ersättande av kostnaderna

Har inte något annat överenskommit i uppdragsavtalet, skall till familjevårdaren betalas ersättning för kostnaderna för vården och underhållet av den som får familjevård samt ersättning för de nödvändiga kostnaderna för inledande av vården.

Till familjevårdaren betalas ersättning för de verkliga kostnaderna för vård och underhåll av en person i familjevård (*kostnadsersättning*), dock minst 350 euro per person i familjevård per kalendermånad. Kostnadsersättningens minimibelopp kan även sänkas, om det finns särskilda skäl för det.

Syftet med kostnadsersättningen är att ersätta de normala utgifterna för en person i familjevård i fråga om mat, boende, fritidssysselsättningar, personliga behov och annat underhåll samt de normala hälsovårdskostnader som inte ersätts med stöd av annan lagstiftning. Dessutom omfattar kostnadsersättningen sådana dispositionsmedel som enligt barnskyddslagen (683/1983) skall ställas till barnets eller den unga personens eget förhållande då han eller hon placeras i familjevård med stöd av den ovan nämnda lagen.

Utöver kostnadsersättningen ersätts sådana särskilda kostnader för terapi och hälsovård som beror på de individuella behoven hos den som är i familjevård samt sådana studiekostnader för ett barn eller en ung person under 21 år i familjevård som inte ersätts enligt annan lagstiftning.

Utöver de kostnader som avses i 2–4 mom. kan särskilda kostnader för semester och särskilda fritidssysselsättningar eller för utrustning som fritidssysselsättningen kräver eller andra särskilda fortlöpande kostnader eller engångskostnader för en person i familjevård ersättas.

Den ersättning som betalas till familjevårdaren för de nödvändiga kostnaderna för inledandet av vården (*startkostnader*) är högst 2 440 euro per person i familjevård.

Beloppen av de kostnadsersättningar som nämns i 2 och 6 mom. och om vilka överenskommit i uppdragsavtalet skall justeras kalenderårsvis från och med ingången av året i enlighet med den årliga ändringen av levnadskostnadsindex för oktober föregående år

(oktober 1951 = 100).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Beloppet av vårdarvodet enligt 2 § i denna lag motsvarar den lönekoeficient som fastställts för år 2006 i 7 b § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961).

Beloppet av startersättningen enligt 3 § i denna lag motsvarar poängtalet för levnads-kostnadsindex i oktober 2006 och beloppet

av kostnadsersättningen motsvarar poängtalet för levnads-kostnadsindex i oktober 2005.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 8 maj 1992 om arvoden och ersättningar till familjevårdare (420/1992) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 12 september 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Lag

om ändring av 2 och 3 § i familjevårdarlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i familjevårdarlagen av den 3 april 1992 (312/1992) 2 och 3 §, av dem 2 § sådan den lyder i lag 930/2005 som följer:

Gällande lydelse

2 §

Vårdarvode

Har inte något annat överenskommits i uppdragsavtalet, har en familjevårdare rätt till arvode för vården (*vårdarvode*). *Vårdarvodets belopp bestäms enligt den tid som används för vården och hur krävande vården är.* I vårdarvode betalas för en person i familjevård per kalendermånad minst 234 euro och högst

1) 701 euro, om familjevårdaren sköter personen i familjevård på heltid, eller

2) 351 euro, om familjevårdaren inte sköter personen i familjevård på heltid.

Om en person i familjevård kräver rikligt med vård eller särskild uppmärksamhet eller omsorg, kan vårdarvodets maximibelopp enligt 1 mom. höjas till högst det dubbla per person i familjevård per kalendermånad.

Vårdarvode betalas inte till den som sköter sitt eget barn under 18 år som placerats i familjevård eller till den som har vägrat ta emot arvodet. Vårdarvodet kan av särskilda skäl enligt överenskommelse även betalas till ett belopp som understiger minimibeloppet enligt 1 mom.

Beloppen av de vårdarvoden som nämns i 1 mom. eller om vilka överenskommits i uppdragsavtalet justeras kalenderårsvis i enlighet med den lönekoeficient som avses i 7 b § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961). De justerade minimi- och maximibeloppen som avses i 1 mom. avrundas

Föreslagen lydelse

2 §

Vårdarvode

Har inte något annat överenskommits i uppdragsavtalet, har en familjevårdare rätt till arvode för vården (*vårdarvode*). I vårdarvode betalas för en person i familjevård per kalendermånad minst 300 euro.

Vårdarvode betalas inte till den som sköter sitt eget barn under 18 år som placerats i familjevård eller till den som har vägrat ta emot arvodet. Vårdarvodet kan av särskilda skäl enligt överenskommelse även betalas till ett belopp som understiger minimibeloppet enligt 1 mom.

Beloppet av det vårdarvode som nämns i 1 mom. och om vilket överenskommits i uppdragsavtalet justeras kalenderårsvis i enlighet med den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006).

Gällande lydelse

uppåt till närmast följande euro.

3 §

Ersättande av kostnaderna

Har inte något annat överenskommits i uppdragsavtalet, skall till familjevårdaren betalas ersättning för kostnaderna för vården och underhållet av den som får familjevård samt ersättning för de nödvändiga kostnaderna för inledande av vården.

Genom förordning stadgas om ersättningsarnas storlek och om de närmare grunderna för fastställande av dem.

Föreslagen lydelse

3 §

Ersättande av kostnaderna

Har inte något annat överenskommits i uppdragsavtalet, skall till familjevårdaren betalas ersättning för kostnaderna för vården och underhållet av den som får familjevård samt ersättning för de nödvändiga kostnaderna för inledande av vården.

Till familjevårdaren betalas ersättning för de verkliga kostnaderna för vård och underhåll av en person i familjevård (kostnadsersättning), dock minst 350 euro per person i familjevård per kalendermånad. Kostnadsersättningens minimibelopp kan även sänkas, om det finns särskilda skäl för det.

Syftet med kostnadsersättningen är att ersätta de normala utgifterna för en person i familjevård i fråga om mat, boende, fritidssysselsättningar, personliga behov och annat underhåll samt de normala hälsovårdskostnader som inte ersätts med stöd av annan lagstiftning. Dessutom omfattar kostnadsersättningen sådana dispositionsmedel som enligt barnskyddslagen (683/1983) skall ställas till barnets eller den unga personens eget förfogande då han eller hon placeras i familjevård med stöd av den ovan nämnda lagen.

Utöver kostnadsersättningen ersätts sådana särskilda kostnader för terapi och hälsovård som beror på de individuella behoven hos den som är i familjevård samt sådana studiekostnader för ett barn eller en ung person under 21 år i familjevård som inte ersätts enligt annan lagstiftning.

Utöver de kostnader som avses i 2–4 mom. kan särskilda kostnader för semester och särskilda fritidssysselsättningar eller för utrustning som fritidssysselsättningen kräver eller andra särskilda fortlöpande kostnader eller engångskostnader för en person i familjevård ersättas.

Den ersättning som betalas till familjevårdaren för de nödvändiga kostnaderna för inledandet av vården (startkostnader) är högst 2 440 euro per person i familjevård.

Beloppen av de kostnadsersättningar som

Föreslagen lydelse

nämns i 2 och 6 mom. och om vilka överenskommits i uppdragsavtalet skall justeras kalenderårsvis från och med ingången av året i enlighet med den årliga ändringen av levnadskostnadsindex för oktober föregående år (oktober 1951 = 100).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Beloppet av vårdarvudet enligt 2 § i denna lag motsvarar den lönekoeficient som fastställts för år 2006 i 7 b § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961).

Beloppet av startersättningen enligt 3 § i denna lag motsvarar poängtalet för levnadskostnadsindex i oktober 2006 och beloppet av kostnadsersättningen motsvarar poängtalet för levnadskostnadsindex i oktober 2005.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 8 maj 1992 om arvoden och ersättningar till familjevårdare (420/1992) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
